

Eindelijk een luchtfoto van het huis. Jeanco is in de elektriciteitspaal geklimmen en heeft deze fraaie winteropname gemaakt.

SPOEDACTIE ACCEPTGIROKAARTEN

MONTCOMBROUX LES MINES - Het is alweer ruim een jaar geleden dat wij zijn gezwicht voor het gebruik van acceptgirokaarten. Nu gooit de Euro roet in het eten.

Omdat wij nog een aardige voorraad acceptgirokaarten voor f's hebben, hebben we bij deze nieuwsbrief ons restant bijgesloten. Meestal zal deze niet voor u bestemd zijn. Wellicht kunt u ze onder kennissen of in uw straat verspreiden! Inleveren kan tot 17 januari 2002!!! Vandaar de spoed. Laten we er een ludieke actie van maken! ♦

Internet

De Stichting Mijnsheerenland heeft een eigen adres op Internet in vier talen (NL, FR, EN, DU):

www.mijnsheerenland.com

Berichten kunnen worden gestuurd naar:

mijnsheerenland@online.fr
als het de Stichting betreft, of
naar Aristos en Gerrit via:
aristos@online.fr

Schokkende cijfers over Aids

Op de wereldwijde gedenkdag voor mensen met Hiv/Aids heeft de Wereld Gezondheidsorganisatie de nieuwste cijfers over hiv/aids bekendgemaakt. Niet om vrolijk van te worden en in ieder geval een reden om alert te blijven!

ARISTOS

Dat er steeds meer mensen zijn die onveilige seksuele contacten onderhouden - met name jongeren - was al bekend. In sommige delen van de wereld neemt de epidemie dramatische vormen aan (Rusland en Afrika en het Caraïbische gebied). Velen, met name jongeren, denken dat Aids inmiddels te genezen is - fout! - of weten er weinig of niets van. Dat de onveilige sex toeneemt is onder andere te concluderen uit de toename van 'gewone' geslachtsziekten en uit het testen van gedoneerd bloed.

Op dit moment is Aids wereldwijd de vierde doodsoorzaak en in Centraal-Afrika zelfs doodsoorzaak nummer één. Sinds het begin van de epidemie zijn er 60 miljoen met het virus geïnfecteerd. De WHO noemt Aids "de meest verwoestende ziekte die

de mensheid ooit heeft belaagd". Eind 2001 leven er naar schatting nog 40 miljoen mensen met Aids, waarvan een derde tussen de 15 en 24 jaar.

De epidemie groeit het snelst in Oost-Europa. Naar schatting leven daar nu 1 miljoen mensen met Aids. In Azië en de Pacific wonen op dit moment 7,1 miljoen met Hiv/Aids. In het Midden-Oosten en Noord-Afrika verspreidt het virus zich langzaam maar gestaag: nu wonen er 440 duizend geïnfecteerden. Voor de rijke landen (West-Europa en de VS) staat het aantal nu op 1,5 miljoen. In Latijns-Amerika en het Caraïbische gebied leven 1,8 miljoen met Hiv/Aids. De schokkendste regio op aarde is Centraal-Afrika waar op dit moment 28,1 miljoen mensen met Hiv/Aids leven. Zonder goede behandeling sterven die mensen allemaal binnen tien jaar.

Ter vergelijking: in Centraal-Afrika stierven dit jaar 2,3 miljoen mensen aan de gevolgen van Aids en in West-Europa was dit aantal 6800. Met andere woorden: we moeten waakzaam blijven, voorlichten en solidair zijn. Iedere Aids-dode is er één teveel! ♦

Le Gaillard in kleur? Dat kan! U kunt te allen tijden de nieuwsbrief van onze site downloaden. In kleur!

**Kerstconcert Pieterneel
van Amelsvoort en Aristos
op 25 december**

Kerstconcert 1ste Kerstdag met Pieterneel van Amelsvoort en Aristos Bouïus aan de vleugel. Franse, Engelse en Duitse kerstliederen en muzikale grollen om 17.00 uur. Als u wilt kunt u blijven eten (en slapen trouwens ook hoor)! *

03130 Montcombroux les Mines
Frankrijk

Tel. (+33)-(0)470-996454

Fax (+33)-(0)470-996289

E-mail: mijnsheerenland@online.fr

Web site: www.mijnsheerenland.com

Ingeschreven bij de KvK Amsterdam onder nr. S216637 en fiscaal gerangschikt, art.24, lid 4.

Giro: 7.53.42.43

t.n.v. St. Mijnsheerenland
te Mijnsheerenland

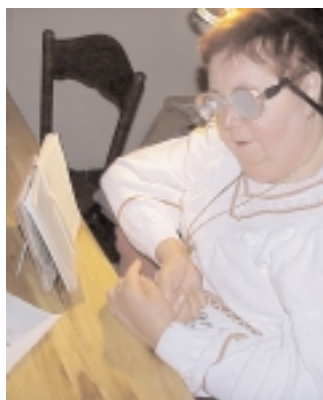
Een bemoedigende herfst

Die lange hete zomer was voorbij. We hadden weer volop zin om verder te gaan met het huis. De zieke gasten stonden bij wijze van spreken voor de deur en er moest nog het één en ander gebeuren. Dus hevig aan het werk getogen. We hadden weer het hele huis omrommel te maken en (letterlijk) stof te doen opwaaien.

ARISTOS

Dit keer stond de eerste hal van het huis op de nominatie om omgetoverd te worden. Die vreselijke bouwval van een wc stond me al heel lang tegen, maar goed - een mens kan ten slotte niet alles tegelijk. Eindelijk zouden we er een volwaardig toilet en een prachtige entree van maken. Onze gasten in de rolstoel hoefden dan overdag niet terug naar hun kamer om lekker en gemakkelijk te kunnen plassen en poepen - een belangrijke levensbehoefte, toch? De hal zelf zou van nieuwe tegels worden voorzien. Kortom: er kwam een visitiekaartje bij.

Zo is het gegaan. Op het moment dat Paula ons huis binnenreed - pontificaal en vol verwachting op de brancard van

Lezen met een speciale loop

onze ambulance gelegen - was alles klaar. Ze mocht van ons zelfs rustig naar de nog natte verf op het plafond kijken. Een voor de hand liggende kijkrichting als je op een brancard ligt immers.

Paula is drie weken bij ons geweest. Drie weken vol hoogtepunten en met enkele dieptepunten in haar persoonlijke leven. Van alle herfstgasten wil ik u Paula graag even voorstellen. Paula is een speciaal geval: ze kan niets meer en toch nog alles. Door de MS wil haar lichaam niet meer meewerken, maar haar hoofd des te beter.

Iedere keer weer maken wij hier een klein wonder mee. Ook Paula was voor ons een wonder en een bron van inspiratie.

Niet één moment, zelfs geen kort ogenblik, was uit haar mond een klacht te horen, terwijl ze van top tot teen en 24 uur per dag verzorgd moest worden. "Verzorgd worden" klinkt redelijk neutraal, maar in feite bedoel ik dus: Paula was continu van onze zorgen afhankelijk.

Wandelen met Gérard

Zo'n afhankelijkheid gepaard laten gaan met zoveel lachen, dat is de echte levenskunst. Al snel hadden we door dat ze - ondanks het feit dat ze al vijftig jaar een Rotterdamse is - van oorsprong uit Frankrijk kwam. Dus hebben we de voorraad Franse chansons uit de kast getrokken. Resultaat: een toneelstukje van Paula als 'markiezin' en wij als haar bedienden het Franse lied uit de jaren '30 "Tout va très bien, Koffiedrinken in de zon met John

madame la marquise" spelend voor de andere gasten! Een echt wapenfeit, want toneelspelen had Paula al tientallen jaren niet meer gedaan.

Als gasten bij ons zijn, dan nemen we ze - als het even kan - overal mee naar toe. Ook al vergt dat een brancard en een ambulance - dat ding staat er tenslotte niet voor niets. Zo hebben we Paula meegenomen naar de discotheek. Gerrit geeft daar af en toe les in country line dance. In plaats van naar bed ("Nou, dan neem ik die slaappillen toch later in!") togen wij om tien uur 's avonds naar de discotheek. Voor Paula de allereerste keer in haar leven dat ze een heuze discotheek van binnen zag. Genoten dat ze heeft om één uur 's nachts toen we naar huis togen, was ze nog klaarwakker! Leuk trouwens, om onder het oog van een stelletje stoere uitsmijters met zo'n brancard de disco in te rijden en Paula 'in te laden'. We hebben ontzettend gelachen en ze stiekem een beetje uitgelachen om hun verbaasde gezichten. Tuurlijk.....Paula ook.

Het verdriet was er ook. Natuurlijk. Tijdens haar verblijf werd haar vriend die in Neder-

Wandelen met Jeanco

land was gebleven opgenomen in het ziekenhuis. Hij is vlak na haar terugkomst overleden.

Paula wil dolgraag terugkomen - het liefst voor heel lang. Mocht u haar (en anderen) willen helpen, dan mag u best donateur worden van de Stichting Mijsheerenland. U snapt het wel: geld is steeds weer het probleem helaas. Inmiddels is het winter. Heerlijk koud 's nachts en meestal lekker warm overdag. Ik ben zo benieuwd welke inspirerende mensen we nu weer gaan ontmoeten. Dat houdt u van mij te goed!

Massagecursus voor mannen

Na het grote succes van dit jaar worden er deze zomer weer twee weken massagecursus voor mannen gegeven.

Tijdens deze massagecursus leer je de beginselen van een massage die toegespitst is op de peroon die je onderhanden hebt. Na de cursus kun je iemand een gedegen en ook lekkere massage geven. Je krijgt een beetje theorie, maar je kunt zelf bepalen hoever je daarmee wilt gaan. Het is een praktische cursus en geen academische scholing.

De methode die wordt gehanteerd is AMAS (zelf ontwikkeld) en is even vanzelfsprekend als eenvoudig. Waar het op neer komt, is dat je een selectie en combinatie krijgt aangeboden van op zijn minst drie verschillende soorten massage. Juist die combinatie maakt AMAS tot een krachtige manier van masseren, waarmee je alle kanten uit kunt. Natuurlijk ga ik ook aandacht besteden aan erotische massage - hoewel massage op zich al erotisch is als het goed wordt uitgevoerd.

De cursus is alleen toegankelijke voor mannen. Massage is - hoe je het ook toepast - een intieme ervaring, zowel voor de masseur als voor de gemasseerde. Als je iemand een totale massage geeft, ligt hij in het algemeen in zijn blootje voor je op een tafel. Dat betekent dat je je ook als masseur kwetsbaar moet kunnen opstellen.

Opbouw

Week I: zondag 23 juni t/m zaterdag 29 juni voor beginners en week II: maandag 1 juli t/m zondag 6 juli voor de gevorder-

November stond in het teken van contacten en van werken met mensen met kanker en M.S. Dit leidde tot een hernieuwd contact met de Daniël den Hoed kliniek in Rotterdam en in de zorg tekenden we voor het ontvangen van een patiënt met M.S. December staat in het teken van hiv/aids. Temeer omdat het 1 december Wereld Aidsdag was, togen Gerrit en Aristos naar Amsterdam voor vrijwilligerswerk tijdens de Take Care-acties, ter ondersteuning van het gevecht tegen aids wereldwijd. Aristos en Gerrit presenteerden "De ontmoeting" in grand-café Soho en op zaterdag 1 december bij de Westerkerk (zie foto op het Homomonument). Net daarvoor was er een gigantische rode strik uitgelegd door de HIV Vereniging (als u de pagina via Internet bekijkt, is dat duidelijker). Beide keren kwam de boodschap over: de vitale levenskracht wordt door het virus omgebracht. Dit verhaal van 12 minuten werd prachtig besloten door Pieter van Amelsvoort, die Schubert's "Der Wegweiser" liet volgen. Ze deed dit voortreffelijk zelfs in de gure wind en regen. De pers liet zich niet onbetuigd. Foto's en teksten stonden in het Haarlems dagblad en de krant van Leiden. Ook SBS 6 en AT5 zonden beelden uit. Verder waren er fotografen van o.a. het Aidsfonds. Ook op het Aidscongres in de Rai waren de beide Gaillards vertegenwoordigd en hebben ze met talloze mensen kennis gemaakt. De medewerkers van het Transferpunt van het AMC, waren blij met een 'nieuw' vakantieoord voor zieken in de palliatieve sfeer. Ook Humanitas had nog nooit van de Stichting Mijsheerenland en de speciale mogelijkheden gehoord. Kortom: we hebben aan de toekomst gewerkt. (Deze foto heeft in het Haarlems en Leids Dagblad gestaan en is van het ANP/Thomas Schlijper. Door ons ingekleurd.)

den met een feest tussen de beiden cursussen in.

Iedere ochtend werken we van van 9.30 tot 13.00 uur en 's middags is vrij. Op enkele dagen hebben we 's avonds ook nog een sessie. Op de laatste avond geven we elkaar natuurlijk een

complete massage. De week kost f 360,- totaal aan cursusgeld. Voor de complete verzorging en onderdak met drie maaltijden, betaal je f 690,-. In totaal is dat dus f 1050,- voor de hele week. Mannen kunnen zich nu inschrijven. Er is een maximum

aantal deelnemers van 16 personen. Wie het eerst komt, het eerst maalt.

De inschrijving geldt pas als de helft van het bedrag is overgeschreven op de rekening 17409 tnv SenS te Mijsheerenland." ♦

... als u dit jaar weer gezellig met het hele gezin om de kerstboom zit,
... als u dit jaar weer stiekem de geconijnte vruchtjes van uw banketstaaf probeert te voeren aan de toch al te dikke hond,
... als u dit jaar na een veel te vette kalkoen geïntoxiceerd, alweer denkt het fileprobleem opgelost te hebben,
... als u dit jaar weer met lede ogen oom Wim zigzaggend door de straat naar zijn huis drie blokken verderop ziet rijden,
... als u dit jaar de thermostaat ook weer een graadje hoger zet omdat oma het altijd zo koud heeft,
... als u dit jaar alweer net even niet thuis was toen dat jochie van de huis-aan-huisbladen zijn jaarlijkse footie kwam halen,
... als u dit jaar weer op het laatste moment vol gas naar het lokale cateringsbedrijf moet scheuren om van het kerstdiner te redden wat er te redden valt,
... als u dit jaar alweer uw dertiende maand niet heeft overgemaakt aan de stichting Mijsheerenland,
... als u dit jaar weer op tweede kerstdag wakker wordt van de (klein) kinderen die met hun nieuw verworven Play Station om 5 uur 's ochtends in de weer gaan,
... als u dit jaar weer op bezoek moet bij die vervelende mensen die u niet met goed fatsoen kunt afbellen,
... als u dit jaar alweer het kerstpakket ongeopend onderin de kast gooit,
... als uw kat dit jaar weer midden in de nacht pogingen onderneemt om die vervelende piek van de kerstboom te verwijderen.

Denk dan ook eens aan de vrijwilliger met zijn hond die 's nachts in zijn hokje tussen de bevroren lakens kruipt, die rillend in zijn huisje, helemaal alleen, met een waxinelichtje kerstliedjes zit te prevelen.

Stuur hem eens een kaartje, de restanten van uw kerstpakket of kerstdiner, misschien zelfs een klein cadeautje. Ach als u alleen maar even enkele welgemeende gedachten tijdens de hoogmis aan hem besteedt, dan zal het hopelijk allemaal wel weer goed komen.

Op deze pagina treft u een letterlijk overgetypte versie van het interview zoals dat op 30 november j.l. in het dagblad Trouw heeft gestaan. Titel noch jota is gewijzigd. Ook de foto heeft in Trouw gestaan en is gemaakt door Patrick Post (door ons ingekleurd voor de Internet-versie).

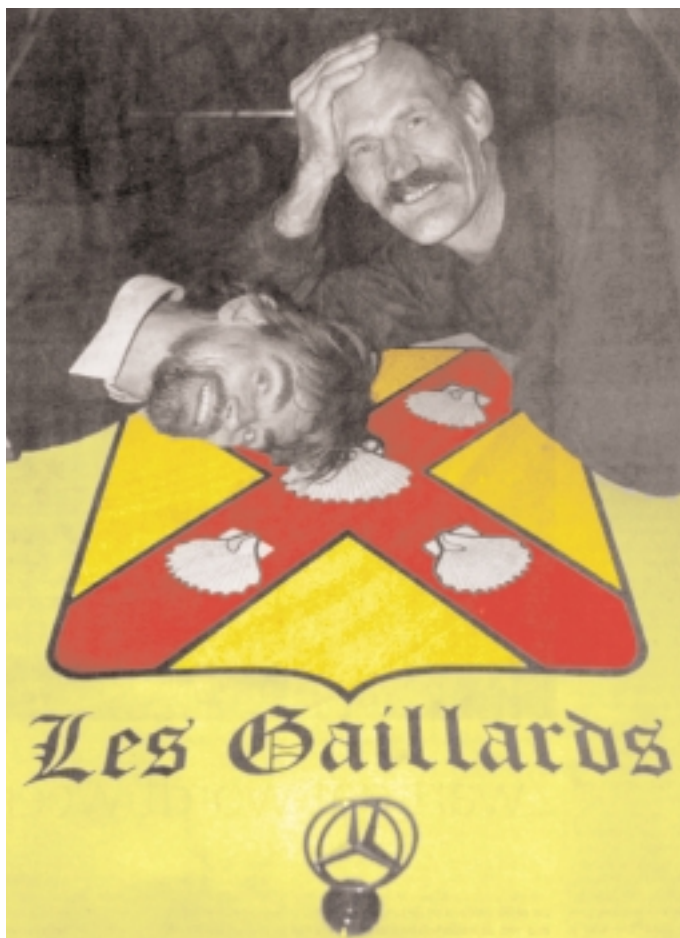
Sterven mag in vakantie-zorghuis

Een plaats om vakantie te vieren, maar ook om dood te gaan. Dat is het bijzondere landhuis van de Nederlanders Aristos Bouïus (50) en Gerrit Schelling (45) in het Franse gehucht Montcombroux-les-Mines. Morgen, op werelddaidsdag, spelen zij een kleine voorstelling bij het Homomonument in Amsterdam.

door Wybo Algra

Ze kwamen eerder deze week al naar Nederland in een bijzonder vervoermiddel: hun eigen, knalgele ambulance. Daarmee hebben ze een gast thuisgebracht die een paar weken bij hen is geweest in Frankrijk, een vrouw op leeftijd met ernstige multiple sclerose. Ze praten met liefde over haar. Maar even later wil Gerrit Schelling toch ook glimmend van trots die stoere ambulance even laten zien, met op de motorkap hun eigen logo 'Les Gaillards', staat daarop, ofwel 'de kerels'. Zo staan ze in Frankrijk bekend. En morgen, op werelddaidsdag, tonen ze zich weer van een andere kant. Dan gaan ze 's ochtends om elf uur bovenop het Homomonument in Amsterdam staan met een korte voorstelling over twee mannen, aanvankelijk acrobatisch en vitaal, van wie één ziek wordt en doorgaat. "Dat stuk doen we thuis in Frankrijk ook wel en het slaat altijd in als een bom" vertelt Aristos Bouïus. "Het geeft precies aan wat we doen".

Gerrit Schelling was dansconsulent. Hij was voortdurend overal in Nederland aan het werk en wilde zijn 'energie op één plek bundelen'. Aristos Bouïus werkte onder meer als verpleegkundige, psycholoog, fotograaf en koördirigent. Al toen hij kankerpatiënten verpleegde, vond hij de zorg voor stervenden zo onpersoonlijk. Bovendien, hij stond in de jaren tachtig aan de wieg van de huidige Hiv-vereniging en hielp jarenlang Aids Memorial Day te organiseren. Nu wilde hij de handen op een andere manier uit de mouwen steken. Midden jaren negentig vatten Schelling en Bouïus het plan op een vakantiehuis op te richten waar mensen terecht konden die ernstig ziek waren. Maar een getto mocht het niet worden, er moesten ook niet-zieken komen. Dat vakantiehuis had best op de Veluwe mogen staan, maar het soort pand dat hen voor ogen stond, kostte daar miljoenen. Gerrit Schelling: "En we wilden een stille plek. In Nederland hoor je altijd de A-zoveel op de

achtergrond zoemen". De Auvergne kenden ze omdat ze daar cursussen gaven. Daar vonden ze vijf jaar geleden - "in het onderste laadje van de makelaar" - een oud directiegebouw van de mijnen rondom Montcombroux-les-Mines. Achthonderd vierkante meter woonoppervlak, twintig kamers, twee bijgebouwen en 2,5 hectare grond en dit alles zeer voordelig geprijsd. Het was dan ook, na tien jaar leegstand, hard toe aan een opknapbeurt. Gerrit en Aristos verkochten hun huis in Amsterdam en togen met een vrachtwagen vol bouwmaterialen naar Frankrijk. Daar bonden ze allereerst de strijd aan met de huiszwammen die een deel van het gebouw hevig hadden aangetast. De daarop volgende jaren verbouwden ze het pand gaandeweg, met hulp van honderden vrijwilligers, tot het vakantiehuis wat het nu is: salons, muziekkamers, een serre, een sauna, een zwembad. De deur staat open voor mensen die ziek zijn en verzorgd moeten worden. Dat doen ze zelf; 'hoofdverpleegkundige' Aristos instrueert Gerrit en eventuele vrijwilligers in het koken, luiers wisselen en wassen. Maar tot dusver zijn de niet-zieken ver in de meerderheid. Er komen toevallige passanten, vakantiegangers die

langer blijven en groepen voor, om maar wat te noemen, een dansweek, een beeldhouwcursus of een workshop zingen. Er is bovendien een speciaal pelgrimstafiel: de bedevaartroute naar Santiago de Compostela loopt pal langs het huis en ook dat zorgt voor aanloop. Zo was er een pelgrim, een dertiger, die bleef hangen en meehielp bij de verzorging van een zieke gast. Hij vond zowaar zijn nieuwe lotsbestemming: tegenwoordig werkt hij in Nederland in de gehandicaptenzorg. "Dat gebeurt vaker" vertelt Aristos. "Aanvankelijk zijn mensen nog een beetje terughoudend. Maar dan, als ik even aan de telefoon ben en Gerrit buiten, helpen ze een zieke gast iets te drinken. Dat is precies wat ons voor ogen stond." Al moesten ze zelf laatst nog wel even slikken toen de ene gast beleefd aan de andere vroeg hoelang zij bleef. "Ik ben gekomen om hier dood te gaan", luidde wel zeer recht door zee het antwoord. Maar als het over dood gaat, volgen altijd boeiende gesprekken, ontdekten Gerrit en Aristos. Hun ernstig zieke gasten gaan gewoonlijk terug naar Nederland om te overlijden. Zo niet deze vrouw, die een hersentumor had. Zij kwam lopend en tamelijk fit binnen om drieënhalve maand later in

Frankrijk te sterven. Tot het laatst blijven, van Gerrit en Aristos mag het. "De mensen die hier komen, zijn uitbehandeld", zegt Gerrit. "De stervensbegeleiding kan net zo goed bij ons. Het belangrijkste is luisteren, en er zijn." Dagen aan het leven toevoegen kunnen ze niet, is hun motto, maar wel leven aan de dagen. Doen zich medische complicaties voor, dan staat de dokter uit het dorp paraat. Daarmee hebben ze een goed contact opgebouwd. Hoe hun relatie met het dorp verder is? Goed, maar ingewikkeld. Van meet af aan hebben ze er hard aan gewerkt. Op het dorpsfeest werden ze voorgesteld als de nieuwe kasteelheren. Daags daarna stond een groep jongeren op de stoep om nader kennis te maken. Een van hen, een jongen van begin twintig, bleef wat langer en vroeg of ze homoseksueel waren. Op hun bevestigende antwoord zei hij: "Ik ook, en daar heb ik nog nooit met iemand over gepraat. En ik heb aids". Hij gaat stiekem naar het ziekenhuis in Vichy, veertig kilometer verderop. Af en toe komt hij bij Gerrit en Aristos langs, als het donker is. Dat ze homoseksueel zijn, daar maken ze geen geheim van. In het dorp praat niemand erover, maar iedereen weet het. Af en toe viert een buurtbewoner zijn verjaardagsfeestje bij Les Gaillards, en één keer per week komt het koor repeteren, inclusief de burgemeestersvrouw. Toen haar man overleed, waren Gerrit en Aristos de eersten die ze belde. En toen de heren afgelopen zomer in het huwelijk traden, kwamen er honderd dorpelingen dat meevieren en stond hun trouwfoto in de krant. Volgend jaar vieren ze hun vijfjarig bestaan. Hun missie is tot dusver geslaagd, vinden ze. Wel zoeken ze naar manieren om hun financiële basis te verstevigen, vooral voor hun zieke gasten. Die betalen hun verblijf zelf, of met hulp van familie en vrienden die geld bij elkaar sprokkelen. "Maar we willen eigenlijk niet dat alleen mensen met geld bij ons kunnen komen", zegt Aristos. Tot dusver teren ze in op hun privé-geld, dat ze hebben overgehouden aan de verkoop van hun Amsterdamse huis. Daarnaast zijn er over de 500 donateurs die vier keer per jaar hun nieuwsbrief krijgen en bij uitzondering putten ze uit de kas van de door hen opgerichte Stichting Mijnsheerenland. Nu zijn ze bezig het zogeheten CBF-keurmerk te verwerven. Daarmee kunnen ze op grotere schaal fondsen werven. Ook onderzoeken ze of ze als AWBZ-instelling kunnen worden erkend, zodat zorgverzekeraars het verblijf bij Les Gaillards vergoeden. "Het mag niet te officieel worden", zegt Gerrit. "Maar daar zorgen wij wel voor."

Pelgrims zwaaien als ze hun tocht vervolgen

Dans kijken, dans maken

Cursus bij 'Les Gaillards' van 8 t/m 15 juli 2002 door Vera Bergman

De cursus bestaat uit dagelijkse lessen van 9.30 tot 13.00 uur. Tussendoor is er een koffiepauze. We beginnen iedere dag met een danstraining, waarbij aan drie zaken aandacht wordt besteed: conditie, concentratie en spanning/ontspanning. Hierbij wordt gebruik gemaakt van verschillende oefeningen en technieken vanuit de jazz- en moderne dans, yoga en body-awareness. Na de koffiepauze beginnen we met het bekijken van een videofragment van een choreografie. Gezamenlijk maken we een analyse van het fragment en besteden we aandacht aan persoonlijke interpretatie. Vervolgens kiezen we één of meerdere thema's waartoe het fragment ons aanleiding heeft gegeven. Na een korte fysieke warming-up gaan we aan de hand van het the-

ma en door middel van geleide improvisatie aan het dansen. Daarbij gebruiken we ook de omgeving (het kasteel, de natuur) als inspiratiebron. Daarna worden kleine werkstukjes gemaakt die we aan elkaar tonen en waar we een selectie uit maken. Dat resulteert uiteindelijk in een vastgelegd dansstuk.

Aan het eind van de week hebben we op die manier een totale choreografie die we (eventueel) aan publiek kunnen laten zien. De week eindigt met een 'danshappening' waar iedereen aan mee kan doen.

Of je nu veel of weinig danservaring hebt: iedereen kan aan de cursus deelnemen, de oefeningen en opdrachten kunnen op eigen niveau worden uitgevoerd. Je moet het wel leuk vinden om met anderen samen te werken. ♦

Bijzondere acties, opmerkelijke donaties en bovenmenselijke prestaties

Garage Reedijk sponsort opnieuw diesel. De ambulance mocht worden volgegooid met brandstof om de reis naar Frankrijk aan te vangen. Bedankt garage Reedijk.

Met veel dank voor de sponsoring in goederen in de afgelopen maanden aan de volgende bedrijven/instellingen:

Amstelhotel in Amsterdam (borden, glazen), AMC te Amsterdam (electrische ziekenhuisbedden, printer), Sikkens-Drechtsteden (verf), Schorerstichting te Amsterdam (condooms).

Er is een toezegging van een software-programma - ontwikkeld door Matty Smeets, één van onze bezoekers de afgelopen zomer - waarvan telkens de helft ten goede komt aan de stichting. Dit gaat over bedragen van f 150,- per verkocht programma!

Greet Kunst nam afscheid van haar baan. Als kado koos ze sponsoring van de stichting. Ze haalde zo f200,- op. Bedankt!

Rob van den Bosch die de vorige nieuwsbrief naar Nederland bracht en postte en José Kluwen voor het meevouwen. Dit keer zijn dat Lia en Theo Verhoeff!

De plattelandsvrouwen in Twisk hebben een bingo/kien avond georganiseerd en daarmee f 180,- voor de stichting opgehaald!

Treinreis naar Frankrijk

Laik ik het meteen maar toegeven: een wereldreiziger ben ik niet. Goed, binnen Nederland is het redelijk te doen, desnoods met een klein uitstapje naar België, wat ik al zie als een exotische bestemming. Groot was dan ook de beslissing om Aristos en Gerrit in levende lijve op te zoeken in den vreemde. Aangezien ik geen rijbewijs bezit, was het vervoermiddel: DE TREIN. Dat dit vast veel voeten in de aarde zou hebben was ik van overtuigd en om "alvast maar aan Franse gewoonten te wennen" dronk ik de avond voor vertrek een fles wijn om mezelf wat moed te geven.

ROLAND BOOR

Om eerlijk te zijn is het mij enorm meegevallen, sterker nog, heb ik van de reis genoten.

Op de comfortabele tijd van tien uur ben ik met de hoge snelheidstrein (Thalys) uit Amsterdam vertrokken, deze trein stopt ook in Den Haag en Rotterdam. Vanaf Brussel ervaar je pas goed hoe de Thalys eigenlijk bedoeld is en laagvliegend bereik je in even vier uur Parijs.

Nu komt het onderdeel waartegen ik nog het meest heb opgezien n.l. HET OVERSTAPPEN.

De Thalys mag dan het gevoel geven dat Parijs ongeveer bij Maastricht ligt, om zuidelijker dan Parijs te gaan, moet je van Gard du Nord overstappen met de metro naar Gard du Lyon.

Enige spanning viel niet te vermijden, waar in godsnaam vind ik die metro en als het even kan ook nog in de goede richting?

En ik moet weer toegeven, ook dat viel mee. Met reeds in de Thalys gekocht metrokaartje kon ik moeiteloos lijn D van de RER-metrolijn vinden en na twee haltes stond ik op Gare de Lyon. Je hebt ruim de tijd voor dit alles en ik heb zelfs een glas wijn gedronken op een echt Parijs terras.

In het station is het even opletten voor het juiste perron, maar eenmaal in de intercité richting Clermont-Ferrand ben je in tweeënehalf uur in Moulins, waar Gerrit klaarstond om de laatste kilometers per auto af te leggen. Ik was prima op tijd om

bij te schuiven aan tafel en te genieten van één van zijn, wat later bleek, heerlijke maaltijden.

Alles bij elkaar dus heel goed te doen. Voor even driehonderd gulden heb je een retour. Een tip is dat je op tijd de Thalys moet boeken, anders wil het wel eens vol zijn, zeker in het weekend.

Laat je ook niet - tenzij je dat wilt - meteen business class aanpraten. Dit is ongeveer honderd gulden duurder. Voordeel hiervan wel is, dat je niet vooruit je terugreis hoeft op te geven.

Bij het goedkopere ticket moet je wel alvast de terugreis boeken, dit kun je dan niet meer veranderen.

Laik dus het vervoer naar Frankrijk geen probleem voor je zijn, sterker nog, het is comfortabel, snel en ook goedkoper dan wanneer je alleen met de auto zou gaan.

Over het verblijf hier kan ik alleen maar zeggen; dat moet je meemaken. Of je nu bent als vrijwilliger om de handen uit de mouwen te steken en tevens genieten van het relaxte leven op het platte land.

Of je bent hier als gast, niets is onmogelijk en in beide gevallen zal je onder de indruk zijn van de gastvrijheid en liefde waarmee Aristos en Gerrit alles doen.

In ieder geval was mijn verblijf hier als een beetje God, in een heleboel Frankrijk. ♦

Roland schreef dit stukje al lang geleden. Gezien de grote vraag naar richtlijnen voor treinreizigers is het fijn dat we er eindelijk ruimte voor hebben!

Wij wensen dat u 2001 kunt loslaten en

... dat in 2002 leven aan de dagen kunt toevoegen.

Voorzitter
Rob Maas

Secretaris
Aristos Bouïus

Penningmeester
Pitt Treumann

Public Relations
Hanneke Groenteman

Public Relations
Rob van der Jagt

2e Secretaris/Contactpersoon
Thomas Denninger

Bestuurslid
Gryts Lootsma (zorg)

2e penningmeester
Peter De Bruijn

Bestuurslid
mr. Jan van Lookeren Campagne

Dagelijks bestuur
Aristos Bouïus

Dagelijks bestuur
Gerrit Schelling

Accountant en adviseur van het bestuur
Jaap van der Breggen

Bestuur Stichting Nijnscheerenland

Gerrit's spreuk

"De echte optimist hangt z'n was op in regen, sneeuw en mist."

Les Gaillards'droom wordt langzamerhand werkelijkheid

... bijna 5 jaar later!

Daarom ook komt er een Lustrumvijfdaagse van 18 t/m 22 juli 2002 all-in voor 202 Euro. Inschrijvingen en acts, medewerkers zijn welkom.

Heeft u zich al ingeschreven?

Franses les

**Een herbergzaam land:
"une terre hospitalière"**

Ganzemars: marche en file indienne

Aristos' spreuk

"De echte pessimist koopt een droogtrommel."

Geslaagde Smartlappentoeer met Wim Janzen.

Op zaterdag 1 december bestond de mogelijkheid voor een ieder achter Wim met accordeon de Jordaan in te trekken. Zo'n veertigtal mensen begonnen aan de toer en zongen en dronken wat zalige likeurtjes in Amsterdamse kleine(!) en grotere café's. Het was perfect voorbereid door Wim. Onze enorme dank!

Paula kan praten, huilen en lachen

Sfeertekening en overpeinzingen van Gerrit

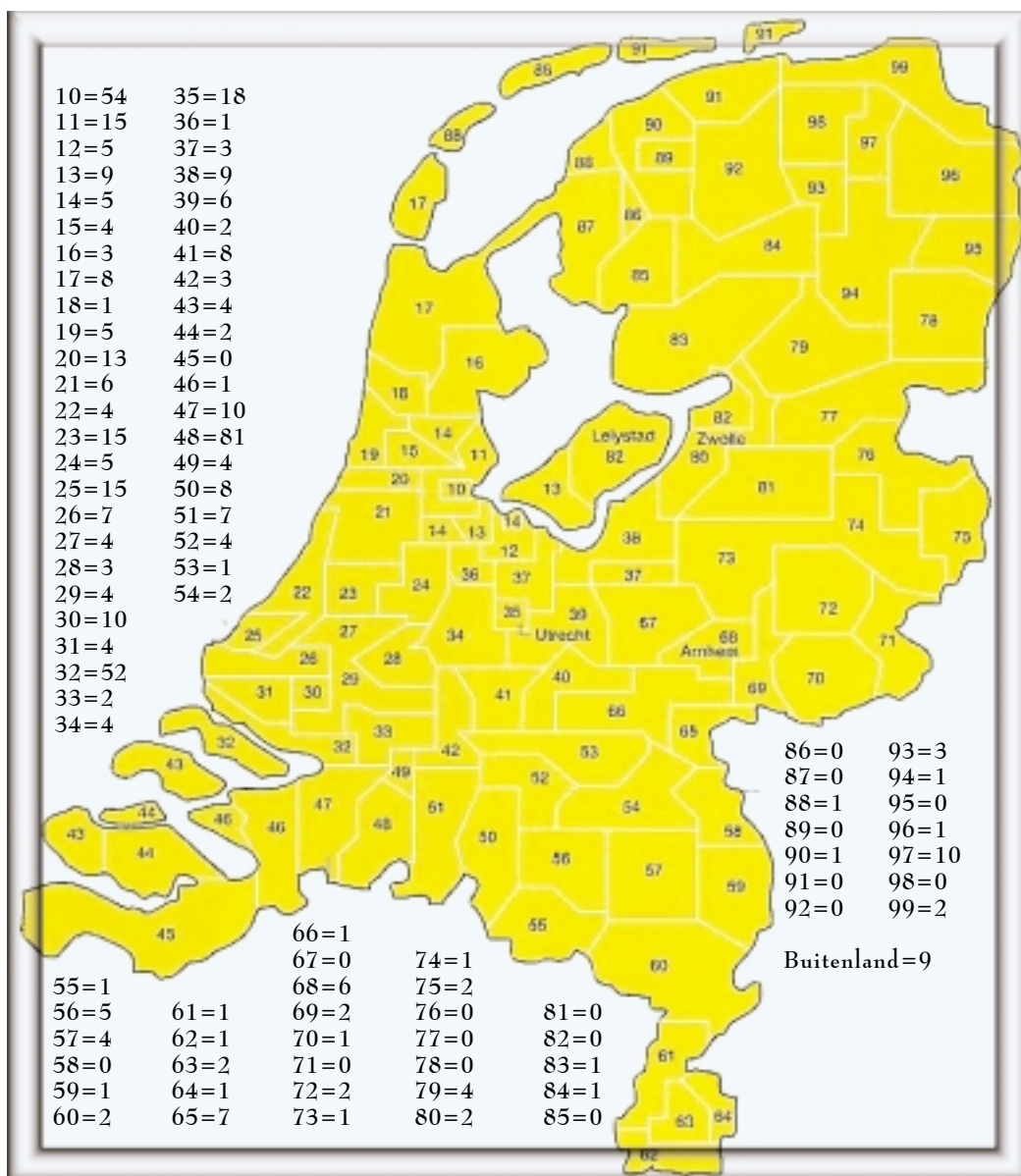
In Rotterdam is een serviceflat, waar mensen 24-uurshulp kunnen inroepen met een telefoonstelsysteem. Dit kan Paula zelf niet en is dus afhankelijk van degenen die bij haar inwonen. Alleen via een geavanceerd systeem met luchtslangtjes kan ze sommige commando's blazen (acute hulp, deur van de flat opendoen, etc.). Via de thuiszorg is ze bij ons gekomen voor een korte vakantie van drie weken. In 1976 heeft multiple sclerose (MS) toegeslagen. Paula is 73 jaar en woont al meer dan 50 jaar in Nederland. Ze komt oorspronkelijk uit de buurt van Lyon.

Op dit moment kan ze alleen haar hoofd bewegen en zijn alle andere functies uitgevallen. Wij zijn zoals ze zegt niet alleen haar rechter- en linkerhand, maar ook haar beslissers. Dat laatste vinden Aristos en ik weer niet, omdat Paula zelf kan oordelen, kiezen en praten. Wel is het zo dat wij als verzorgers vaak bepalen in welke stoel we haar zetten, hoe lang ze op bed ligt, hoe we haar wassen, hoe we haar aankleden, welke sieraden we omdoen, hoe we de kamer inrichten etc. Veel dingen blijven onbesproken en vanzelfsprekend. Veel dingen blijken onbelangrijk.

Stel je eens een leven voor zonder handen waarmee je kunt grijpen, zonder voeten die je dragen, zonder rug die zich opricht, zonder armen die anders leunen. Van kunstgebit, schoenen, bril tot sieraden en catheter in- en uitdoen op het juiste moment - dat moeten altijd anderen voor je doen. Een kaartje sturen, het vasthouden van telefoon tijdens persoonlijke gesprekken, dat alles doen 'vreemden'. Steeds komen de woorden "dank je" en vaak "sorry". 'Dank' niet altijd nodig, het woordje "sorry" hebben we maar verboden.

De gesprekken aan tafel zijn meestal serieus met een lach en een traan of plagerig met komische situaties. Zo was er een voorbereiding van de kaasfondue met stukjes kaas op tafel, waarbij Jeanco zegt dat hij een stukje mist en dat Paula als eerste wordt verdacht. Ze antwoordt lachend dat ze de

Verdeling van donateurs van de Stichting Mijnsheerenland over Nederland

Conclusie

Het totale aantal donateurs bedraagt 649 op 12-12-2001 (op de datum van het eerste lustrum dus). Rekenen we donateurs die op hetzelfde adres wonen, dan blijven er 530 over.

We vinden de donateurs door het hele land. Als we alleen naar de absolute aantallen kijken staat Etten-Leur bovenaan met 81 donateurs. Amsterdam is tweede met 69 donateurs en Mijnsheerenland zelf is derde met 52. In relatie tot het inwoneraantal blijft Etten-Leur de eerste plaats innemen en schuift Mijnsheerenland een plaats naar boven op. 17 postcodegebieden zijn nog te bewerken. Daar zijn nog geen donateurs. Opvallend is het dat hoe hoger de postcode in het land ligt, hoe meer 'blinde vlekken' we aantreffen. Nog een fijn actiepoint voor het volgende jaar dus!

laatste zou wezen zoiets te doen. Net als de afwas is gedaan duw ik Paula naar het aanrecht en zegt Paula dat ze de hele afwas wil doen. Manoe plaagt dat ze net te laat is en dat ze pech heeft. Als Paula in bed ligt, zeg ik tegen Aristos dat we haar moeten vastbinden, omdat ze wel weer enorm zal gaan woelen in haar slaap (alleen haar hoofd kan iets naar rechts en links buigen...).

We benoemen alles en we kunnen er samen om lachen en huilen. We proberen ons in te leven in de beperking van mogelijkheden. Af en toe zijn daar hiaten en fouten in. Zo maakte Paula zich gedurende een halve nacht zorgen om haar handtas met paspoort en geld: was 'ie wel meegekomen en waar is 'ie dan gebleven. We hebben de tas in het zicht gezet. Een tikkende klok was weggehaald om dat irriterende geluid te vermijden. Het bleek onze irri-

tatie, want voor de tijdsbeleving is het van groot belang dat de klok zichtbaar in beeld hangt. Als je afhankelijk bent van helpers zijn de afgesproken uren levensbelangrijk. Gerrit wilde onder- en bovengabit verwisselt aanbren- gen, maar vond de juiste pasvorm uiteraard niet. Dat is dan ruim lachen en Paula ondergaat alles met een grote glimlach. Soms zingen we en er is natuurlijk altijd het gezamenlijke "Bon apétit". We hebben weer veel geleerd. ♦

In deze mengelmoes van letters zijn alle onderstaande woorden verstopt. Ze zijn te lezen van links naar rechts, rechts naar links, van boven naar beneden of omgekeerd of schuin. Streep alle woorden door. De resterende letters vormen dan regel voor regel van boven naar beneden en van links naar rechts het winnende woord.

Achttien	Lessenaar
Actie	Linde
Aftrek	Natie
Arreslee	Netelig
Atlas	Nootje
Banketstaaf	Oester
Belegen	Oker
Bergkam	Oordeel
Bestelling	Optiek
Boender	Order
Brons	Pardoes
Buiig	Pastoor
Deernis	Perzik
Delicaat	Retort
Dessin	Satraap
Eenling	Schotel
Eerlang	Siermais
Feestdagen	Stempel
Galant	Stencil
Graskaas	Stengel
Grendel	Stereo
Gretig	Stol
Haast	Strafrecht
Inleiding	Tafelmes
Kaas	Talloos
Kerstboodschap	Tegenvaller
Kerstfeest	Termiet
Kerststaaf	Terras
Kerstzegel	Trans
Kroegbaas	Trek
Labboon	Vertoon
	IJstaart

Stuur uw oplossing naar:
Stichting Mijnsheerenland,
03130 Montcombroux les Mines, Frankrijk

Agenda 2002

9 t/m 16 juni	Naturistenweek
23 t/m 29 juni	Massagecursus voor Mannen I - beginners (zie info elders in dit nummer)
29 juni	Mannen-feestavond
1 t/m 6 juli	Massagecursus voor Mannen II - gevorderden (zie info elders in dit nummer)
8 t/m 15 juli	Dansweek met Vera Bergman (zie info elders in dit nummer)
18 t/m 22 juli	LUSTRUMVIJFDAAGSE LES GAILLARDS "Kom sterren zien bij heldere hemel"
26 t/m 2 augustus	Cursus Beeldhouwen/Tekenen/Schilderen WEEK I / Gisela Heising en Wim Janzen
4 t/m 11 augustus	Cursus Beeldhouwen/Tekenen/Schilderen WEEK II / Gisela Heising en Wim Janzen
15 t/m 25 augustus	Zangcursus voor koorzangers en/of muzikantenweek met o.a. het Armeens Oratorium met de volgende geplande concerten
17 augustus	Concertprogramma deel I op locatie (in een prachtig kerkje in de buurt)
18 augustus	Concertprogramma deel II op locatie (op de binnenplaats van kasteel Thoury)
23 augustus	Avondvoorstelling I om 22.00 uur met middernachtelijk diner
24 augustus	Avondvoorstelling II om 22.00 uur met middernachtelijk diner
19 t/m 26 oktober	Massagecursus voor Mannen III (alle nivo's)

Voor alles geldt: reserveren/aanmelden/deel vooruithetaling verplicht.

Inschrijving is vanaf nu mogelijk.

Prijzen en verdere belangrijke details volgen later en zijn natuurlijk op aanvraag beschikbaar. Vaak (maar niet altijd, vanwege de bezetting) kunt u als u dat wilt ook extra overnachtingen bespreken om er een vakantietijd aan vast te koppelen. Natuurlijk bent u de rest van het jaar gewoon als gast welkom! Binnenkort kunt u uitgebreide informatie op onze site (www.mijnsheerenland.com) vinden.